

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-56 szám
I. EMELET
 hová a lap az érkező részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adandók.

Hirdetvények:
 a kiadóhivatalban vétetnek 15

Zagyva országgyűlés.

Pécs, 1895. augusztus 12

A magyar rabiga alatt görnyedő elnyomott nemzetiségek Magyarország fővárosban kongresszust tartottak s azon elfogadtak egy husz pontból álló szövetségi programot, mely tele van arcátlan hazugságokkal és államfelforgató törekvésekkel.

A kongresszus rendezői ennek engedélyezését mint román, szerb és tót nemzetiségű honpolgárok gyülekezését kérték s a hatóság is, mint nyilvános jellegű népgyűlést engedélyezte s az egész gyűlés magát mégis mint a magyarországi román, szerb és tót nemzetiségek kongresszusa gerálta, a szónokok a nemzetiségek nevében beszéltek s a programmbeli határozatokat mint a román, szerb és tót nemzetiségek kijelentéseit ajánlották elfogadásra.

Az összehívó urak, valamennyien jól ismert professzionátus nemzetiségi izgatók, kiknek a szó szoros értelmében kenyerük a magyarság elleni izgatás, mert ebből élnek, e szerint nemzetiségi országgyűlést rögtönöztek, melyen kimondták, hogy a magyar állam nem képez egységes népet, mint bármely más állam, azért a Nemzeti szállóban gyülekező három nép szövetséget azzal a néppel szemben, mely más népet el akar nyomni s kifejezték abbéli reménységüket, hogy a másik két nép, a germánok és oroszok szintén csatlakozni fognak szövetségükhöz.

Ennek a szövetségnek feladata lesz az elnyomó magyar nép hatalmát megtörni, az országot nemzetiségi területek szerint feldarabolni, s ha aztán minden nemzetiség különálló autonóm néppé lesz szervezve, akkor lesz csak joga ennek az országnak ahhoz, hogy magát Magyarországnak nevezze.

Hogy a magyarság mily zsarnok rabigában tartja a nemzetiségeket, annak legfényesebb bizonyossága az a kongresszus, melyen ezt a famozus programot felállították.

Mutassanak e jó urak Magyarországon kívül még egy államot a világon, pedig vannak ám még kívülünk egyéb poliglott államok is, a hol megtűnnek azt, hogy az állam fővárosában összegyülekezzenek holmi kalandos ekzisztenciák s a nemzetiségek nevében, de ezek megbízása nélkül igazassanak a nemzeti egység s az állam nyelve ellen.

A románok és a szláv népek tudvalevőleg mintaképei a nemzetiségi türelmességnek, például Lengyelország, hol már imádkozni is csak oroszul szabad; a dicső Románia, a hol a kivándorló székelyeknek és magyaroknak még a saját pénzükön sem szabad más, mint oláh nyelvű iskolát tartaniok; a kedves horvát testvérek, kik ugy vadulnak meg a magyar szótól, mint a bika a vörös posztótól, de az ellen egyelőre szavuk nincsen, ha a hatóság német plakátokon inti őket békességre.

Az volt a magyarnak mindig legnagyobb hibája, hogy az idegen nyelvű lakosság iránt nemcsak türelmes volt, de kiválóan dédelgette s adott nekik oly kiváltságokat, a milyeneket a magyar köznépnek adni eszébe sem jutott. Ha a magyar nép csakugyan elnyomója lett volna az idegen nyelvű nemzetiségeknek, akkor manapság már nem lenne nemzetiségi kérdés Magyarországon, régen beolvadtak volna azok már a magyarságba; de éppen a nemzetiségek iránt való tulajdonságos közönyösség volt szülő oka annak a magyarnak páratlanul álló jelenségnek, hogy a nemzetiségek közt lakó magyarok vetkőztek ki a saját nemzetiségükből s lettek oláhok, szerbek, tótok, s most az ősmagyar Papp, Mészáros, Mocsáry, Szűcs, Rácz, Fehér családok ivadékai mint Popu, Macelariu, Mocsonyi, Suci, Ratiu, Albu fenik legjobban fegyvereiket az elnyomó magyarok ellen.

Különben a magyarok erőszakoskodásait hánytorgató budapesti fiók országgyűlésükön megmutatták, hogy mennyire türelmesek ők még saját véreikkel szemben is. A gyülekezésre felhívott nemzetiségek tagjai közül azokat, a kik nem min-

denben voltak egy nézetben a gyűlést rendező augusztusokkal, belépő jegyeik dacára be nem eresztették a gyűlésre, vagy egyszerűen kidobták őket.

Igy aztán elérték azt a fényes eredményt, hogy javaslatuk egyhangulag lettek elfogadva, s telekürtölhetik a külföldet vele, hogy Magyarország valamennyi nemzetisége egyértelműen támad a magyarok hallatlan zsarnoksága ellen; a részletek és a kulisszatitkok, melyek ezt az eredményt előidézték, a félrevezetett külföld szeméi előtt eltakarva maradnak, mert a magyar kormány sincs arra pénze, hogy a külföldi sajtót részünkre megnyerje, a rendelkezési alap a magyarországi kormány sajtó éhségének csillapítására kell.

De meg Bánffy maga is szakasztott ilyen mintára akarja megcsinálni a magyar országgyűlést, s ő sokkal furfangosabb, semhogy a külföldre is kikürtöltesse, hogy ő az oláh demagogoktól tanulta meg a népképviselőlet egybeállítását. A ki a javaslatokat nem akarja elfogadni, ki kell dobni még mielőtt szóhoz juthatott volna. Ebben a magasztos elvben egyetértenek Bánffy és Russu urak s ez lehetett az oka annak is, hogy a jelenvolt rendőrség megtűrte nemcsak a nyilvános jellegűnek engedélyezett gyűlés korlátozását belépő jegyekkel, de elnézte még az igazolványokkal bírók kizárását is.

Részünkről azonban csak örülhetünk, hogy a saját dicsőségük gőzétől elkapott apostolok ezekkel az erőszakoskodásukkal igazi világításban mutatták be magukat a testvérek előtt, kiknek csakhamar el fog menni a kedvük attól, hogy ezeknek az uraknak szekerét tolják, melyben ők komoly munka nélkül, kényelmesen szeretnék végig kocsikázni az életet.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Kritikus helyzet.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irta: Lármas őrmester.

B. alföldi város az ugynevezett jobb lovassági állomások közé tartozott. A mely század ott állomásozott, azt a többi irigyelte. Szép asszonyai, gazdag lányai, pompás vendéglője, a környékbeli birtokosság s végre a lovaglásra kiválóan alkalmas vidéke, vagy mint katona nyelven szokás mondani: lovaglásra teremtet terepe, voltak azon kiváló előnyei, a melyek B. várost valamennyi állomások fölé helyezték.

Midőn századunk a városba érkezett, első dolgunk volt kapitányunk vezetése alatt a „katonabarátság” családoknál látogatást tenni. Az előbbeni század parancsnoka ugyanis átadta kapitányunknak azon családok listáját, a „hová lehet menni.”

A mikről a tisztikarban az a nézet uralkodott, hogy az isten azért teremtette őket, hogy a huszár tiszt udvaroljon nekik. Kapitányunk, grf. A. ugy vélekedett a házasságról, hogy azzal csak a legutolsó esetben kell foglalkozni; persze ő maga a Johannita rend lovagja volt évi 6000 frt dotációval s ha meg nősül, e jövedelmi forrása megszűnik. Magányos percében pedig ugy gondolkodott, hogy addig lesz nőtelen, míg egy nagyobb jövedelmű leányt vagy asszonyt nem talál. Főhadnagyunk báró K. azt tartotta, míg kártya és ló van a világon addig az ember lányokkal ne foglalkozzék, házasságra pedig, öngyilkos szándékkal ellenünk fordított pisztoly durranása előtt gondoljunk csak közvetlen. Ezt a nézetet vallotta előtűnk, kik t. i. én és a kadét elhittük neki. Ha azonban nagyobb kártya veszteségek után álmat-

lanul töltötte az éjszakát, azt gondolta: csak találnék valami leányt a ki belém bolondulna, isten uccse abba hagynám a kártyázást s megnősülnék, föltéve, hogy sorsomon javíthatnék.

En, mint hadnagy, a nőkről és a házasságról mindennap mást gondoltam. A kadét pedig azt kérdezte: Hát házas emberek is vannak a világon?

— Hogyne, te bibasz, ha más nem, hát a szüleid.

— Igazad van, most jut eszembe.

Mikor látogatásainkat tettük a katonabarátság családoknál, azt tapasztaltuk, hogy a lányok jobban tudták életrajzukat, mint mi magunk. Némely része még a rangazámunkat is tudta. A beszéd fonálát ilyenkor az előtűnk eltávozott század képezte. A legapróbb részletekig elbeszéltek egyik-másik tiszt szokásait, kedvenc ételeit. Még a kutyáik és privadínereik neveit is tudták.

A városi vizitek után következett a vidék. Ide már lóháton rándultunk ki s ebédem is ott maradtunk.

En L. nyugdíjazott ezredeshez jártam ki leg-többet, a kinek birtoka egy órányira volt B. várostól. Felesége és három szép lánya pompás uzonnával fogadtak s rendesen vacsorára is meghívtak. Vacsora alatt az ezredestől nem lehetett szóhoz jutni. Szidta a mai rendszert, s élményeit sokszor ily bőbeszédűen adta elő, hogy feleségének kellett elhallgattatni. Egy hét múltán peraze én azokat az élményeket könyv nélkül tudtam. A második héten már kezdtem unni a dolgot, a harmadikon pedig már csak a konyhája vonzott. Egy jó vacsoráért sokat eltűr az ember, kivált ha hadnagy és fiatal.

Egyszer a szokottnál kedélyesebben voltunk azaz hogy voltam az ezredesnél, azért mondom voltam, mert a többi nem számított, — civilista volt. A solferinói, magentai, königgrätzi stb. ütközeteket beszélté az öreg kissé élénkebben, mint szokta volt rendesen.

Königgrätznél — kezdé az öreg, — mint huszárkapitány vettem részt. Eszedünk tartalékban volt s éppen főtűnk, midőn a porosz trónörökös közeledtét hírül vettük. Eszedünk azonnal riadót fúvatott. Lőspólóm, egy furfangos eszű cigány legény, csakhamar ott termelt a lovagnál.

— Atakra megyünk, cigány, vitéz légy, ne hozz szegyet szásadunkra!

— Ne filtsen engem a kapitány ur, büske les in rám míg a nemzetségem.

E rövid diskursus után fölpattantam lovamra s a század elé vágattam. Az eszedparancsnok rohamot fúvatott.

Az én cigányom étkes ember lévén, gyomrát becsülte legjobban, a forró menásit nem döntötte föl, mint a többi huszár tette, hanem amugy forrón, levesestül, husostul a málhatásába üntötte; fölkapott a lóra s a sorba jött. A roham fúvása után egész eszedünk azonnal vágatni kezdett, mert gyalogságot támadtunk. A cigány lovát mindkét oldaláról égötte a málhatáska, s őrtült sebességgel tört ki a sorból, egyenesen a gyalogsági négyesszögnek rohanva. A cigány ijedtében elkezdett ordítani, mert lovát nem tarthatta vissza, s kardjával a levegőben hadonászva, igyekezett kellemetlen helyzetén segíteni.

Lovaink látva az elől rohanót, vakon követték s egy perc lefolyása alatt, a gyalogságot ugy összevágtuk, hogy akár szafaládét lehetett volna belőlük csinálni.

A cigány élve maradt s ő volt a nap hőse, mert ő adta meg az iniciatívát. Arany metáliát kapott. En persze nem akartam a cigányon ruha-viszát tartani, mert vitézsége a minimumra redukálódhatott volna.

Az ezredes elbeszélését óriási kacaj kísérte, a civilek elhitték, én is, de csak azért, mert ezredes mondta.

Hírek.

Pécs, 1895. augusztus hó 12

— **(A szatmári püspök Pécsen.)** M e s z l é n y i Gyula szatmári püspök ma városunkban időzött. Nádasdon meglátogatta beteg püspökünket, kinek állapota rosszabbra fordult. Mészlányi Nádasról a városba jött, hol a székesegyházat és a város többi nevezetességeit tekintette meg.

— **(Kinevezés.)** Mint legmegbízhatóbb forrásból értesülünk, Balta Béla, a Pécsen állomásozó 8-ik huszárezred őrnagya a budapesti tiszti lovasiskola igazgatójává neveztetett ki és új állását már október hó elején elfoglalja.

— **(A zóna-tarifa reformálása.)** A zóna-tarifa ellen sűrűn felhangzó panaszok, úgy látszik nem maradtak hatás nélkül, mert a millenium alkalmával gyökeres reformok várhatók a zóna díjszabályzat körében. Az olcsóbb retour jegyek hoztatnak be olyan állomásokon, melyek kedvezőtlen zónaszakasz fekvésük következtében az új tarifának semmi előnyét nem élvezik. E városok közé tartozik Pécs is és reméljük, ha ezen új olcsóbb díjszabás életbe lép, a megsokszorosodott forgalom a várost is élénkíteni fogja.

— **(Lemondás.)** Burgits Vilmos, a kölcsönös segélyező egyesület nem régen megválasztott könyvelője állásáról, még mielőtt elfoglalta volna, lemondott. Ennek következtében az igazgatóság Kissasszony Gézát alkalmazta mint díjtalan gyakornokot.

— **(A presumpatív trónörökös beteg.)** Ferenc Ferdinánd kir. herceg, a presumpatív trónörökös, mint Bécsből jelentik, beteg. Tüdőhurutban szenved és orvosainak állítása szerint a legnagyobb mértékben kell kimélnie magát. A kir. herceg ennélfogva nem vesz részt a csehországi őszi hadgyakorlaton. Ferenc Ferdinánd már régebb idő óta gyógyítja tudó katarusát és állapota nem csekély mértékben nyugtalanítja a királyi családot.

— **(Öngyilkosság dikicséssel.)** Tegnap, vasárnap délben történt, hogy Kucsera Ferenc Kossuth Lajos-utca 10. sz. a lakó cipészmeisternek élete párja (e nemből már az ötödik) elébe tette a jó meleg levest, sőt az étvágy-ingerlő töltött káposzta is az asztalra volt helyezve; Kucsera uram azonban feljűk se nézett, hanem előrántotta a szomszédos asztalról rendes dikicsét és olyan hatalmasat nyisszantott nyeldeküljén, hogy nincs az a doktor a világon, a ki azt össze-eszkábálni tudná. Összefutott a környék, orvos is csakhamar került elő, de segítség már nem volt, mert a boldegtalan 45 éves suszter alaposan megöngyilkolta magát. Holttestét ma boncolták föl. Tettének okául zilált anyagi viszonyait emlegetik.

— **(Somogyi szintársulata.)** Itt közöljük a városunkba jövő szintársulat tagjainak névsorát: I. Igazgatósági és művezetőségi személyzet: Somogyi Károly igazgató és főrendező, Follinus Aurel, Peterdi Sándor, Polgár Sándor rendezők, Erdélyi Miklós titkár, Berényi Géza igazg. megbízott, Békési Ferenc karnagy, Bizza Károly sugó, Vadász Lajos ügyelő, Végh István festő, II. Működő személyzet: Nők;

Késő éjjel lovagoltam haza. Az országut mindkét oldala nyárfákkal volt beültetve, a melyek levelei oly titokzatosan sziszegtek a komor sötét éjben, hogy még az én katonaszívemben is olykor olykor a félelem kezdett uralkodni. Az alföldön akkortájt rablók garázdálkodtak. Elgondoltam, a midőn egyedül lépésben lovagoltam, hogy én istenem, milyen könnyen leldhetne engem most a lóhátról egy rabló a fák mögül. Hideg borzadály futott végig a testemen, még e gondolatra is. A cigány jutott eszembe, s ismét bátran folytattam utamat. Egyszerre egy éles füttyöt hallok. Meghült emberem a vér, még a kis ujjam is reszketett az izgatottságtól. A sötét éjben látni véltem a villogó szemű haramiát, a mint a fa mögül rám fogja a puskáját. A másik pillanatban ismét egy éles fütty. Helyzetem borzasztó volt. Lovam fülét hegyezte s horkolni kezdett. Én e pillanatban ismét a königrázi cigányra gondoltam, kirántottam kardomat, sarkantyumat lovam bordáiba vágtam s oda ugrattam, a honnan a füttyöt hallottam.

— Jó estét zsandár ur! — hangzott a sötétből felém.

— Adjon isten — feleltem remegő hangon.

— Hát hova visz az utja?

— B. városba megyek. — mondám a parasztnak.

— Én is oda igyekszem e néhány darab birkával a hetivásárra.

— Hát maga füttyült az előbb?

— Én hát, a birkáimnak, hogy ne menjenek a tilosba.

Megszégyonulva rejtettem el kardomat, s ügetve távoztam.

Egyedüli vigaszom az volt, hogy a paraszt zsandárnak nézött.

R. Balogh Etel, K. Breznai Anna, Bodroginé Lina, Bizzáné, Szentesi Em., B. Szalay Ilona, Benkő Jolán, Dezséryné Mari, Fodor Ilonka, Fábrián Emma, Füst Hermin, Juhász Ilona, Kalmár Pirooska, Kaposi Józsa, Kézdy Juliska, V. Kállay Juliska, Kádass Mariska, P. Kovács Mariska, Somogyiné, N. Julia, Tóvári Anna, V. Tóth Teréz, N. Vertán Margit. Férfiak: Balla Kálmán, Bizza Károly, Berényi Géza, Bognár János, Békésy Ferenc, Boda János, Bombay Gusztáv, Dezséry Gyula, Erdélyi Miklós, Eöry P. Lajos, Follinus Aurel, Kiss Pista, Sz. Nagy Imre, Mészáros Lajos, Miksaay Emil, Molnár József, Peterdi Sándor, Polgár Sándor, Parányi Adolf, Rónai Gyula, Somogyi Károly, Ország Bertalan, Baranyai László, Veress Sándor, Végh István, Vadász Lajos. Kiss Lajos főruhatárnok, Horváth József főkellékes két segéddel, Deutsch József, Bárkányi Péter, Loibel Ferenc, diszítók. Engelman Vilmos színházaszoiga, Vranics Tódor fodrász, A zenekar 14 tagból áll. A tagok között sok ugyan az ismeretlen „nagyaság,” de van közöttük több ismeretes műerő is. E névsor különben még nem teljes és csak a szintársulat ideérkezésekor lesz ki egészítve.

— **(Lassale emlékünnepe.)** A magyarországi szociáldemokrata párt pécsi szervezete vasárnap, folyó 1895. évi augusztus hó 18-án a „Darázs fészek”-ben (Radonay utca 4. sz.) ének, előadások, díjtekedobás, nemzetközi világposta és táncdal egybekötött Lassale emlékünnepelet tart, melyre minden munkás, munkásnő és munkásbarát meghívott. A zenét a munkás zenekar szolgáltatja. Kezdeté d. u. 3 órakor. Kedvezőtlen idő esetében az ünnepély augusztus 20-án tartatik meg.

— **(Házasság a fegyházban.)** Krumpék Antal pécsi lakatoslegény ezelőtt két évvel sokszoros tolvajlás miatt négy évi fegyházra ítéltetett. Büntetését a váci fegyházban kellett leülnie s itt ismerkedett meg Süle Teréz hajadonnal, kit hasonló vétség miatt egy esztendőre ítélték el. A rokon lelkek egymásba szerettek és semmi akadálytól vissza nem riadva elértek, hogy esküvőjüknek a fegyház kapujában való megtartása kivételesen és felsőbb megengedéssel engedélyeztetett. Süle Teréz egy hónap mulva kiszabadul s még egy esztendeig kell várnia, míg férje is elhagyja a börtönt.

— **(Karlsbad és Mehádia.)** Az előbbi Ausztria, az utóbbi pedig Magyarország leglátogatottabb fürdőhelye A legutóbbi kimutatás szerint Karlsbadot eddig 35,112 fürdővendég kereste fel, míg Mehádián (Herkulesfürdő) ugyanezen idő alatt csak 6456 vendég fordult meg. A karlsbadi kurát használó magyarok száma közel 6000, de e szám évről évre gyarapszik.

— **(Mánás mint anyakönyvvezető.)** Gróf Bolza József, mint a hivatalos lapban olvassuk, a Jász-Nagy Kun-Szolnok megyébe kinevezett anyakönyvvezetők egyikévé lón kinevezve. Tiszta Kürt az a szerencsés község, melyben a falusi kanász a méltóságos Gróf Ur előtt tartja meg esküvőjét, ki hozzá magasztos beszédet intéz. Az új 400 forintos anyakönyvvezető Gróf Csáky Albinnak, a volt közoktatásügyi miniszternek sógora, ki igen gazdag ember s így nem lenne szüksége a hivatalok e legszerényebbjére. Hogy mi vitte reá a grótot ezen különös elhatározásra, a polgári házasság iránti lelkesedés, vagy valami fogadás-e, nem tudjuk, különben is: De gustibus non est disputandum.

— **(A Vénusz ma legszebb.)** Azon boldog halandók, kik messzelátókon figyelhetik meg a csillagos végtelenséget, ma nem mindennapi látványosságban gyönyörködhetnek. A Vénusz, mely nem sokkal kisebb földünkénél, ma éri el fényének legerősebb intenzivitását. Azonban ő sem tér el a szépnem más képviselőitől. Ilyenkor a legrátartósbab, elrejtőzik a kíváncsi szemek elől s majd csak mint elhervadt virágszál, a régi fényesség halvány nyomaival mutatkozik. Nevezetesen d. u. 4 óra 25 perckor a Vénusz eltűnik a láthatárról, de a déli órákban elragadó látványt nyújt szokatlan fényességével. A szabad szem számára ugyan elfeledi a nap intenzivitása, de távlatókon át úgyelve, fénylő aranykoszorúval van övezve. Ha a nap sugarait megfelelő helyzetű felhők némileg felfogják, az élelbb látásu egyének is megfigyelhetik részben e látványosságot.

— **(Bizottsági ülés a sétatéren.)** A sétatéri kioszk építését ellenőrző bizottság 8 tagja ma délután 3 órakor ülést, illetve állást tartott a helyszínén és azt határozták, hogy az építendő kioszk körül tervezett terraszt elhagyják, csakis az elejére, a főbejáratnál alkalmaznak terraszt és nem körös körül, mint a tervben volt. Ez által helyet gazdálkodnak meg és így több élőfát mentettek meg a végpusztulástól.

— **(Miért kobozták el a zágrábi lapokat?)** Az eszéki színházi botrányokból kifolyólag több zágrábi lap összes példányait elkobozták. Zágrábi értesítések szerint, az összes ellenzéki lapok durván megtámadták gróf Pejacevics Tódor főispánt, amiért a városi hatósággal ellentétben a magyar színelőadások megtartását rendelte el s elmozdítását sürgették. A kihágásokat is hozsannával fogadták és

a diákságot azoknak folytatására ösztönözték, miéért is az említett lapok összes példányai elkoboztattak. Eszéken most minden csendes.

— **(Veszélyes örtl.)** Berenkusz Jakab Árvamegye, bobrói illetőségű napszámos, ki az utóbbi időben a Koch téle szentelepen dolgozott, a mai napon rendőrségünk által a közokházba szállított, miután a közveszélyes örtltség jelei mutatkoztak rajta. Kisebb örtltségi rohamai többször voltak a szerencsétlen embernek, de tegnap este megakarta fojtani nejét és folyton gyufákat gyujtogatva, szobájának butorzatát készült elégetni. Gyenge, beteges nejeinek segélykiáltásaira az elősietett szomszédok megkötötték s ártalmatlanná tették. Ma délelőtt pedig további intézkedésig a közokházba internáltott, hol dühös fenevad módjára viselkedik. A szerencsétlen ember örökre elveszett a társadalom számára.

— **(A veteránok mulatsága.)** A veteránok vasárnapi mulatsága fényesen sikerült. Saját zenekaruknak csengő dallama mellett vonultak ki az üszöghi erdőbe, hol már a 44. gyalogezred zenekara várakozott reájuk. Az első négyest 60 pár táncolta s a nap már régen felsütött, mikor a mulatságnak vége lett. Derék veteránjaink megmutatták, hogy jókedv és kedélyesség tekintetében nem maradnak hátra az ifjuság mögött. Felülfizettek összesen 65 forint és 70 krajcárt. még pedig Szentkatalinai Cseh Mária, a veterán egyeslet zászlójának keresztanyja 50 forintot, Donner József, Szélics Ferenc, Tremmel Károly, Szabó Sándor, Fülöp János 1—1 frt, Brunner Károly 90 krajcárt, Bozsa József, Poth Vilmos, Hummelné, Laki 70, Dollinger András, Skrobay István, Dinesz György, Szabó János, Novák János 50, Tiefenbacher Nandor, Demerácz Imre, Romeisz György, Muska Antal, Herczi Ferenc, Klobucsár Mihály 40, Fusz Anna, Kolin Henrik, Légráth Ignác, Horváth Gyula 30, Zadría Ferenc, Krautzak Gyula, Tóth Géza, Kremling Károly 20, ifju Klein N. 10 krajcárt.

— **(Az orfeum kivándorol.)** Örömmel vesszük tudomásul, hogy az „Európa” szállodában sátoztott ütött német zengera j itthagyja városunkat. Már annyiszor jelentették távozásukat, hogy a mai örömhír is szinte hihetetlenül hangzik, de utoljára őket is megszállhatta a jobb érzés és elmennek oda, a hol legjobban fogják méltányolni művészetüket: a kedélyes Bécsbe. A bécsiek gyomra már különb dolgokat is bevett és így elviselhetnék még ezt a ráadást, de nekünk már a csömörlésig elég volt belőle. Au revoir á jamais!

— **(A pellérdi Tóthok.)** Van Pellérdén egy Tóth nevezetű család, melynek tagjai az öreg Tóth Józsefen kívül József, Mihály és Imre felcseperedett suhancok, a kik egymás közt a lehető legrosszabb családi viszonyban éltek; a folytonos verekedés, veszekedés napirenden volt köztük és pedig a vagyoni kérdés miatt, a mennyiben az öreg nem egyenlően osztotta ki a vagyont fiai közt. Így aztán ez év elején egy zimankós téli napon alaposan összekaptak egymást össze vissza verték, úgy, hogy az orvosi látletelek temérdek „folytonossági hiányokat” állapítottak meg főképp azon a helyen, a hol a kalapot szokás viselni. Mikor legjavában folyt a dulakodás, akkor nyitott be az öreg, és mikor az egyik fia öklével a belépő öreget orron vágta, elkecseregésében a kezében levő baltával fejbe kölintotta tulajdon kedves Mihály fiát. Mivel csak könnyű testi sértést okozott az erő koponyán és mivel a fia az atyja elleni panaszt, a fiuk az egymás elleni panaszt a ma megtartott végtárgyaláson kölcsönösen visszavonták és egymásnak megbocsátottak, a bíróság az ügyet megszüntnek jelentette ki, kenetteljes tanácsokkal látva el a familia tagjait, a kik a legnagyobb egyetértés mellett tértek be a legelső bormérésbe — áldomásra.

— **(Az első lopás.)** Werz Margit szolgálta állott a tavasszal Vargha sádsi albirónál, de már szolgálata ötödik napján eltűnt a háztól, magával vivén több ruhaneműt, pénzt és értékes dolgokat. A csendőrök „előállították” a rossz utra tévedt leányt s miután 50 kr. hijával, mindent megtaláltak nála, beszállították az ügyesség fogházába. Ma állott törvényt e tetteért s töredelmes beismerésben lévén, egy hónapra fogházat diktáltak fejére a törvényszéknél, melybe a fiatal arcú leány nagy könyezések közt belenyugodott.

— **(Rablógyilkosság.)** Schöffér Miklós vólkányi lakos hosszabb idő óta tapasztalta, hogy szőlőhegyi pincéjéből lopkodják jó, finom borát. Ennél fogva elhatározta, hogy meglesse és elcsipi a tolvajokat. E célból f. hó 7 én este kiment a szőlőjébe s ott lefeküdt. Mivel másnap reggel nem jött haza, neje keresésére indult, s a présház előtt vérében fagyva, borzasztóan összeszurkálva találta férjét. Vagy husz késszurást ejtettek rajta a rablógyilkosok. A csendőrség nyomozza a tetteseket.

— **(Ne átkozódjunk.)** Még mindig sokaknál divik azon bűnös szokás, hogy állításuk igazságát átkozódással erősítgetik. Baánban történt. Egy szerb atyafi, 20 frt kétséges tartozásról levén szó,

önmagára mondott átokkal („soha se legyen semmi szerencsés”) erősítette, hogy említett tartozását megfizette. A hitelező beírta vele. De ime mi történt másnap. Az átkozódó kora reggel egy lovával a hegyre igyekezett. És a mint a hegy lábához ért a kocsi, az „ánspáter” meztagsáta a szolgálatot, elvette magát és kilehelte párját. Már most nem marad más hátra, mint az átkozódónak azt bizonyítani, hogy ama körülmény, hogy lova négy lába az ég felé áll, reá nézve a legnagyobb szerencse (?)!

— **(Sertés-vész)** Izsépen s a hozzátartozó Izabellaföld pusztán nagyszámu sertés betegedett meg és hullott el a sertéskolera tüneteinek között. Trixler Károly járási főszolgabíró pénteken a helyszínén megjelenve egyelőre a legszigorúbb óvintézkedéseket foganatosította. A kór végleges megállapítása végett pedig egyes beteg testrészeket küldött fel Budapestre az állatorvosi akadémiára.

— **(A püspöki konferenciát)** a hercegprimás augusztus 21-ikére hívta össze. E konferencián, mint már jeleztük, az egyházpolitikai reform végrehajtásával szemben követendő magatartását határozza meg a püspöki kar. Értesülésünk szerint a tárgyalás alapját a Schlauch Lőrinc bíboros érsek elnöke alatt kiküldött bizottság jelentése képezi. Ezenkívül szóba kerül a tanítóképezdek kérdése, a melyek államosítására mutató jeleket máris élénken kommentálják az episzkopátus körében.

— **(Halálozás.)** Egy derék, jovialis s minden tekintetben érdemes papja halt meg a pécsi egyházmegyének. Szűcs Antal kisasszonyfai plébánost érte a hirtelen halál vasárnap reggel. Erős, robusztus külsejű, kövér ember volt s így valószínűleg szívizélhűdés okozhatta halálát. Négy évig működött Kisasszonyfán, hova mint villányi plébános lett kinevezve. — Madarász Jenő, a valamikor Pécsen nagy szerepet játszott Madarász-család utolsó férfi-sarja, élete 28 ik évében Magyar-Peterden, ma reggel 5 órakor elhunyt. Gundy Györgyné, szül. Domján Mari, életének 52-ik évében elhunyt Pécsen.

— **(A posztikisli tolvajok)** ügyében az igazi nyomra vezető Csátáry István pécsi postaigazgatóság titkárja volt, a ki még 1893-ban határozottan azzal vádolta Csombor Imrét, hogy ő lopta el a 240 000 frtot. Tudósítónk szerint 1893-ban történt, hogy Csátáry titkár valami fontos vizsgálat ügyében Duna-Szekescsón járt, a hol valahogy a füléhez jutott a Csombor Imre neve. Még a postalópás idejéből emlékezett erre a névre s érdeklődni kezdett Csombor dolgairól. Az eredmény egészen meglepte. Megtudta, hogy Csombor, a ki azelőtt teljesen szegény ember volt, csak a dunaszekescsói javai után is gazdag embernek mondható. Egy egész utcasoron végig a házak mind a Csombor Imréé voltak, az ő tulajdona volt Szekescső község egyetlen kávéháza s mint mondták, legalább is ezer hektoliter bora volt a pincében. Csombor ezenkívül fölgazdagította a rokonságát is. Testvéreinek, a kik mindannyian paraszt emberek voltak, házat vett vagy építtetett s minden tekintetben módos emberekké tette őket. De gazdasága mellett is rossz hire volt a szülőhelyen. Gyanússá tette a becsületes parasztnép előtt hirtelen történt meggazdagodása s az iránta táplált rossz véleményét csak növelték Csombor korábban viselt dolgai. Öregebb dunaszekescsói emberek igazán csunya dolgokat beszélnek róla. A porosz osztrák háború alatt Csombor Imre az osztrák armádiában szolgált mint közember, de mindjárt a háború elején megszökött s akkor az elesettek közé igtatták a nevét. Azóta Csombor e hírek szerint egész a háború végéig a poroszok kémje volt s hir szerint több esetben veszedelmet vitt az osztrák csapatokra. Csátáry István e dolgokat megtudván, még tovább nyomozott s egy elbocsátott postamester útján megismerte Csombor budapesti helyzetét is. Megtudta, hogy a tolvajnak olyan korcsmája van az üllői úton, a miért 5000 frton feül fizet bért s hogy a fővárosban is vagyos ember hírében áll. Ugyancsak e postamestertől tudta meg azt is, hogy Csombor 1885-ben föltűnő szándékosan folyvást egyenetlenkedett a postatisztekkel mindaddig, a míg csak el nem bocsátották, a mi tulajdonképpen a célja volt. Csátáry titkár, a ki a vizsgálatok körül rutinra tett már szert, egybevetette e körülményeket, s határozottan Csombor Imrét vádolta a postalópással. A szekescsói kiküldetésből hazaérkezvén, nyomban megtette Csombor ellen a följelentést, a melyet a pécsi postaigazgató elnöki szám alatt rögtön fölterjesztett a minisztériumhoz. E följelentésben felsorolta a már említett összes gyanúkat, s oly tisztára kimutatta Csombor bűnöségét, hogy rögtön el kellett volna fogni, ha a budapesti rendőrség is úgy akarta volna. A kereskedelmi minisztériumtól a budapesti főpostaigazgatósághoz tették át a följelentést, a mely rögtön értesítette a rendőrséget. Csak hogy a rendőrség éppen hamis nyomon járt s egy olyan emberre irányított rásütött a posztikisli, a ki annak idejében az ország egyik vidéki városában orfeumot akart építeni. Annak idejében járt is Csátáry titkárnál egy tisztviselő, a ki szóbelileg is uthaigazító adatokat

kért tőle. Ez a tisztviselő aztán elment megnézni a szekescsói telekkönyveket, de minthogy azokban nem találta benne a Csombor nevét, azzal jött vissza a fővárosba, hogy a följelentés nem alapos. Pedig ha jobban utána jár a dolognak, rájött volna, hogy Csombor házvásárlási ügyei még nem is voltak telekkönyvi uton lebonolyitva, a mit Csombor szándékosan halasztgatott, ő tudja, milyen okból. Ma már az ő nevének vannak az összes szekescsói javai. A kiküldött tisztviselő eme jelentése éppen kapóra jött a rendőrségnek, hogy továbbra is a fönt említett hamis nyomon haladhasson. Hanem azóta figyelmet fordított Csombor Imrere is s ez a figyelm tetemesen nőtt azóta, hogy a nyomozása helytelenségéről meggyőződött a rendőrség. Lassankint össze is gyűlt az adatok halmaza Csombor ellen s különös, hogy miért fogták el előbb Supisicsot s csak aztán Csombort. A tettes nyomára először kétségtelenül a pécsi postai titkár vezette a rendőrséget s nem az ő hibája, hogy Csombor még két esztendeig élvezhette az arany szabadságot. Szombaton, mint értesülésünk, Duna-Szekescsón járt a fővárosi rendőrség kiküldöttje és intézkedett, hogy Csombor ingatlanai zár alá vétessenek.

Munkásgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1895. augusztus 12.

Már napokkal ezelőtt élénk agitáció indult meg a munkások körében, hogy minél számosabban jelenjenek meg a vasárnapi munkásgyűlés alkalmával. Össze is gyűlt vagy 800 ember, közöttük igen sok bányász a közeli bányatelepről, sok asszony és leány, kik élénk gesztikulációkkal vettek részt a tanácskozásban. A város összes ipartelepeiről testületileg vonultak be a munkások és az összes iparágak képviselve voltak. A püspöki épületet környező régi várfal alatt rögtönzött emelvényen szónokoltak a mozgalom vezetői s a „Darázsfészek” tágas udvarán összegyűlt munkáshad nem fukarkodott lármás tetszésnyilatkozataival.

Lauber Mihály elnök a gyűlést pontban 3 órakor megnyitotta, üdvözölvén a szép számmal megjelent elvtársakat, mire Szikora János a munkások választási jogáról beszélt s társainak zajos helyeslése között kérte az őket megillető társadalmi helyzetet. Silberberg fővárosi szocialista vezér, a központi bizottság kiküldött tagja akart utána beszélni, de a jelen levő Rónak alkaptány nacionalejt kérte s nem engedte szóhoz jutni. A munkások erre óriási lármát csaptak s már fenyegető felkiáltások is hallatszottak, midőn végre Silberberg az alkaptány beleegyezésével megkezdte beszédjét. Ez nem volt egyéb, mint német szocialisták által már régen elcsépelet sérelmeknek folytonos hangoztatása és az embert néha esőmörlés fogta el a nemzetközi irányzat hallatára.

Silberberg minden szavából idegenszerűségi ki s a mi hazafias munkásaink óvakodjanak az al próféta mézes szavainak hitelt adni. Silberberg először is az általános választási jog mellett kardoskodott, utalva Franciaországra, hol 1000 lakásra 240 választópolgár esik, míg nálunk 46 az arányszám. Kegyesen megengedi, hogy a munkások céljaik elérésére ne ragadjanak fegyvert, de minden más eszközzel küzdjenek a „ronda” társadalom ellen, mely szíriában készült megfulladni. „A rothadt társadalom által választott gyáva képviselőket” figyelmezteti, hogy ne ingereljék a munkásokat vadállatokká, mert a bilincseit lerázó oroszlan kegyetlen lesz boszújában. A burzsoázi jellemzésére Mezei Mór országgyűlési képviselőt hozta fel, ki állítása szerint szegény ördög volt, mikor a parlamentbe bejutott s néhány évi képviselőség után ma többszörös milliomos. A halgatók belátására bizza annak megállapítását, vajjon az ügyvédi praxisból és a képviselői diurnumokból lehet-e ekkora összeget megtakarítani? A parlamenti rendszer nálunk **geften** alapszik s mikor vállalatok támogatásáról van szó, hangyabolyhoz hasonlít a képviselőház, mert a zsebük is érdekelve vannak, de a munkások érdekeit érintő törvényjavaslatok a legnagyobb közönyösséggel tárgyaltnak s rendszeren rövid 2—3 óra alatt „kivégezettnek”.

Egész beszédén hasonló gondolatmenet húzódik végig s mikor záró szavaival az elmék forradalmát hirdette, hangos örömjongással és hosszas helyesléssel adóztak neki elismerést. Rövid szünet után Szikora János beszélt a szakszervekedés céljáról és hasznáról. Dicsérelt elismeréssel kell megemlékeznünk korrekt tárgyilagosságról s ő bebizonyította munkásainknak, hogy nem kell vezetőként az idegenbe fordulni, találnak itthon is elég intelligens társakat, kik megvédik méltányos érdekeiket s kiket hazafias érzelmük szimpatikussá tehet a nagyközönség előtt. Mert a Silberberg által hirdetett nemzetközi szocializmus még a rokonérzelmű hazafiakat is elriasztja s gyűlöletessé tesz előttük egy olyan mozgalmat, mely legnagyobb ellenségeink szövetségét keresi. Szikora a munkások önműve-

lődésének fontosságát hangsúlyozta, mert az elemi iskolát végző munkásfiu nagyon kevés praktikus ismeretet szerzett a szent meséskönyvekből. A becsületes munkásnak nyugodt életet kell aggkorára biztosítani s nem pedig koldus botot adni a kezébe. A munkásnak legalább annyi kereset biztosíttassék, hogy családját tisztességesen fentarthassa s gyermekeinek a kellő nevelést nyújthassa. A munkások nem becsületesen uton, de tiszta eszközökkel akarják céljaikat elérni s hazafiaságuktól senki sem fogja őket eltántorítani, bebizonyították ezt a 48-as időkben is. Pécsen már 8 organizált munkás-egyesület van s ha a munkások szellemileg művelődnek s gyermekeiket is kellőleg kiképeztetik, úgy a társadalom kényszerítve lesz, az őket megillető jogokat önként felajánlani.

Utána ismét Silberberg beszélt németül, a régi nemzetközi nótákat fújva, figyelmeztetve „munkástársait”, hogy a here burzsoázistól semmit ne várjanak, de egymás között találják fel a kölcsönös támogatást. Ezzel azután a program ki volt merítve s Halászék Károly a tegnap megalakult új munkás-egyesület pártfogását kérte.

Az egybegyűlt munkások Kirssteier János nyomdászsegéd következő indítványát fogadták el:

Határozati javaslat:

A „Darázsfészek”-ben a mai napon megtartott nyilvános népgyűlés az előadókkal egyetértve kijelenti, hogy a jogtalan nép csak szakszervekedéssel érheti el jogait s így kötelezi magát, az egyesületek támogatására. Követeli a népgyűlés az általános választási jog behozatalát, hogy érdekeit a képviselőházban is megvédhesse.

E határozati javaslatot egyhangulag és tomboló tetszés nyilatkozatok között elfogadták, mire Lauber Mihály a gyűlést befejeztnek nyilvánította. Szívére köti mindenkinek a „Népszava” és „Volksstimme” terjesztését és társainak a rend és nyugalom további megőrzését. Egyszerre csak a Munkás-marseillaise dallama hangzik az egyik sarokból, mire az egész tömeg rágyújt e lelkesítő indulóra s annak éneklése mellett szép csendben kivonulnak az utcára. A munkások zöme még tovább is a vendéglőben maradt s vidám sörözés mellett panaszták egymás bajait.

Az említett incidenst kivéve, a rendőrségnek egyszer sem kellett közbelépnie, bár ez minden esélyre el volt készülve.

TÁVIRATOK.

— **Posztikisli-tolvajok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bérczy kapitány tegnap érkezett vissza Budapestre és részletes jelentést tett Supisics elfogatásáról. Supisicsot a szelvi nép, melylyel sok jótékonyt gyakorolt, rendkívül szerette és szelvi grófnak hívták általánosán. Mikor a csendőrök elszállították, az egész sziget lakossága kint volt, férfiak, nők sirva intettek búcsút és sokan oda futottak kezeit megcsókolni. Csombor dunaszekescsói birtokát ma zár alá vették; Csombor éppen tavaly építtette Duna-Szekescsón a legszebb házat a Duna partján. Perczel miniszter elismerését fejezte ki a lőkaptányának a szép eredményért.

Azinterparlamentáris békekongresszus. (A „Pécsi Figyelő” ered. táv.) Brüsszelből jelentik, hogy Apponyi, Weszter, Pázmándy és Jokai képviselők értekezletet tartottak, a melyen Türr tábornok is részt vett. Elhatározták, hogy a kongresszuson Apponyi fog válaszolni a románoknak. Jokai meghívja a kongresszust Budapestre a milleniumi kiállítás alkalmából. A magyar álláspont az, hogy a nemzetiségi kérdés a kongresszus elé nem tartozik, azonban a kongresszus után szívesen diskuszio tárgyává teszik. Urechia szenátor a külföldi tagokat sorba járja; de azért a magyar érdekek diadala biztos. Hir szerint befejezett tény, hogy a kongresszus a jövő évben Budapesten fog megtartatni. A magyarok f. hó 17-én tisztelegnek Henriette belga királynőnél, József nádor leányánál.

— **Politika a piacon.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Athénben a királyi palota előtt fekvő ugynevezett alkotmány-téren tegnap a macedon-kérdésben több ezer ember részvételével népgyűlés tartott. Valóságos forradalmi beszédek mondtak a mai politika ellen, melyek szerint Anglia és Oroszország elnyomják a görögöket; a görög kormány pedig ezt eltűri, sőt kritikus helyzetekben a király mindig távol van. Végül

táviratoztak a királynak, hogy panhellén népe, mely a veszélyben forgó Macedónia érdekében összegyűlt, sajnálatát fejezi ki természetes fejének távolléte fölött midőn a hellen-ügy veszélyben forog.

— **Ferdinánd utban hasafelé** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Belgrádból jelentik, hogy Ferdinánd Szófiába való utaztában ma az ottani pályaudvaron átutazott. A fejedelmet Szófiában nagy óvációnál várják. Vonata előtt az egész uton külön vonat haladt. megfigyelendő a pályatestet. A Sztambulowisták végsőig elkeveredve várnak a fejedelemre. A szófiai udvari és kormány körök Bulgária függetlenségének proklamálását tervezik.

— **József Ágost főherceg balesete.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Gödingből jelentik, hogy a 6-ik dragonyos ezred tegnapi lóversenyén részt vett József Ágost főherceg is. Legjobb esélyei voltak, de az utolsó gátnál lovával felbukott. A közönség közt roppant izgatottság tört ki, de szerencsére, komolyabb baj nem fordult elő. A főherceg a közönség közt maradt a verseny végeig feleségével együtt.

Művészet, irodalom.

Uj Idők. A megújuló Budapestnek három nagyon érdekes részletét mutatja be az „Uj Idők” ma megjelent 34. száma. Ez „a jövő zenéje” — de a jelen zenebonájából is bőven jut ki, amennyiben a brüsszeli és az ischli események is képben, valamint irásban vannak képviselve. A szépirodalmi rész gazdag és érdekes anyagot nyújt Mikszáth Kálmán,

Herczeg Ferenc, Murai Károly és Bródy Sándor elbeszéléseiben, valamint Bársony István rajzában és Jakab Ödön versében. Nagyon cinosak továbbá Linnek Lajos és Goró Lajos rajzai is. Ezt a számot a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10. sz.) bárkinek ingyen küldi kívánatra mutatva.

A „Magyar Lányok” e heti számában valósággal légyottot adtak egymásnak a legkiválóbb magyar írónők. Találkozunk benne Gyarmathy Zsigáné, Szabóné Nogáll Janka G. Bükner Julia, Czöbel Minka és Tábori Róbertné neveivel. A mi egyszers mind kulcsát adja annak, hogy miért karolja fel a magyar lányvilág olyan nagy szeretettel ezt a lapot, mely nem csak szórakoztatja és mulattatja, de minden jóra és szépre is oktatja. Azoknak, a kik a lap irányával megismerkedni óhajtanak, a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10. szám) kívánatra ingyen küld mutatványszámot.

Verne Gyula összes munkáinak egyedül jogosított képes magyar kiadásából a 15. és 16. füzetet küldte be a Franklin-Társulat. A két füzet az „Utazás a hold körül” tartalmazza, Gaal Mózes új fordításában s megint gazdagon van illusztrálva. Verne exotikus utleírásainak kétség kívül ez egyik legérdekesebbike. A három utazó élményei és megfigyelései a világűrben, életmódjuk az ágyulöveg belsejében megkapó, érdeklődésünket megfeszítő olvasmány, mely a nélkül, hogy észrevennők, bevezet bennünket a csillagvilág bámulatos és főséges titkaiba. — Ez új olcsó kiadás egy egy füzetének ára 20 kr. bármely hazai könyvkereskedésben. Előfizetheti a vállalatra 1 frtjával 5 füzetre, akár a Franklin-Társulatnál, akár a könyvtáraknál.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolvas szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

1152. sz.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1894. évi 13061. számú végzése következtében Dr. Ferenczy László ügyvéd által képviselt Berthold és Hoffman javára Reichenauer József ellen 250 ft 85 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1449 ft 80 krra becsült fiakkerek, szobabutorok és felszerelések álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 16936 1895. sz. végzése folytán 233 ft 23 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi február hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen bíróság már megállapított költségek erejéig **Pécsot Siklósi országot 12. számú leendő eszközlésére 1895. évi augusztus hó 14. napjának d. u. 1/4 3 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi július hó 28. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó

854. szám.
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 11562/11561. számú végzése által Wurzel és tsa. ugy Hahn Gyula végrehajtó javára Hochrein József és fiai ellen 212 ft 17 kr. tőke, ennek 1895. év ápril. hó 30. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 58 ft 38 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 932 frtra becsült papír árúkból álló ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 15642. sz. kiküldés rendelés végzése folytán a helyszínen, vagyis **Pécsen, Jókai-köz** leendő eszközlésére **1895-ik év augusztus hó 17. napjának délután 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1895-ik évi július hó 28. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó

Árverési hirdetmény.

Herczegszőlős község tulajdonát képező s a piac-téren álló

korcsma-épület,

a hozzá tartozó melléképületekkel és 526 □ ölnyi kerttel együtt, **f. évi szeptember hó 4-én d. e. 10 órakor** megtartandó nyilvános árverés útján, 1896. évi január hó 1-től számítandó 3 évre bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a körjegyzői hivatalban megtekinthetők.

Kelt Herczegszőlősön, 1895. augusztus hó 5-én.

Ehrlich Sándor.
h. körjegyző.

Ádám József,
h. bíró.

Szőlő eladás!

A városhoz nem messze nyári idényben lakásnak is igen alkalmas a Bálcs aljában a Förster-féle szőlőnek átellenében levő **Lill János féle szőlő** 1893. évi augusztus 16-án délelőtti 10 órakor a kir. törvényszék árverési helyiségében nyilvános árverésen eladatni fog.

A társulat csak rövid ideig fog Pécsen tartózkodni.

Olaszországi nagy sport-circus

Igazgató: CORRADINI FERENCZ Turinból.

Pécsen felállítva a busa-téren.

Ma kedden, 1895. augusztus 13-án

NAGY DISZELŐADÁS

Kezdeté este 8 órakor itt harmadszor adatik:

BLONDIN

a kötél-tánczos ló.

Blondin, a kötél-tánczos ló.

BLONDIN, a kötél-tánczos ló feltűnést keltő mutatványa következő: A ló egy 16 centiméter átmérőjű 9 méter hosszú gutaperchéval áthuzott aczélsodronyon 6 méter magasságban végig megy. A sodrony egyik végénél a fel és lemenetelhez egy lépcső van alkalmazva.

Felkérjük a n. é. közönséget, miszerint Blondin kötél-tánczos ló mutatványai közben a tapstól tartózkodni s tetszésének csakis azoknak befejezésekor kifejezést adni sziveskedjenek.

BLONDIN a kötél-tánczos ló idomítása mind-egyedül páratlanul áll s a mutatványok ugyanazok, mint a melyek a képen láthatók.

BLONDIN a kötél-tánczos ló apparatusa minden nap d. e. 10—12 óráig az érdeklődő n. é. közönség által megtekinthető.

Blondin a kötél-tánczos ló csak 4-szer lesz látható.

CORRADINI igazgató 5000 koronát ajánl azon más circusz igazgatóknak vagy bármiféle lóidomítóknak, kik ezen mutatványt utánozni bírják.

Bővebbet a falragaszok.

Helyárak: Zártszék (számozott hely) 1 frt. — I. hely 70 kr. — II. hely 40 kr. — Karzat 20 kr. — Tíz éven aluli gyermekek és katonák őrmestertől lefelé: Zártszék 60 kr. I. hely 40 kr. II. hely 25 kr. Karzat 15 kr.

Thaler Ede,
titkár.

Corradini Ferencz,
igazgató.

1028. szám
1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1895. évi 11000. számú végzése következtében Dr. Fürst Győző ügyvéd által képviselt, Präger János javára, Varga Antal ellen 169 ft. 31 kr. s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1240 frtra becsült lovak, tehén és hordó donga fákából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 13280 1895. számú végzése folytán 169 ft. 31 kr. tőkekövetelés ennek 1894. évi július hó 15. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 56 ft 50 krra bíróság már megállapított költségek erejéig **Németh-Üröghön 7. sz. leendő eszközlésére 1895. évi augusztus hó 16. napjának délutáni 1/2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi július hó 30. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó